

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán külvire:

Egy évre 10 ft. — Négy évre 25 ft. 50 kr.
Fél évre 5 ft. — Három évre 15 ft. 50 kr.

Előfizetési díj a postai költségekkel együtt: FŐ-PIACZ,
V. UJ KÖNYV-ÉRTÉKESÍTŐ HÁZ FOLDVÁZLATI ÉS KÖNYV-ÉRTÉKESÍTŐ
székhelye Debreczenben.

Előfizetési helyben:

TELEKESZ K. LAJOS 40 G. CSATHY KÁROLY
Könyvkereskedés és szakszervezetek.
Debreczenben a postai hivatal mellett.

Hirdetési díj:

Öt napos hirdetésért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több oldal
hirdetéseik, akik azelőtt a legkevesebb
5 kr. ért.

Helyi hirdetés: minden hirdetésért külön 30 kr.
„Nyitány” az megjelenés költségei átszámolt
pótló 15 kr.
Nem vagy hirdetési díj beállítását követően
nem térülnek ki a hirdetés, — Hirdetésért
árak nem adóznak vissza.

Debreczen önálló polgáraihoz.

— Kiket választunk? —
Debreczen, jan. 21.

A városi törvényhatósági bizottságban néhány hely üresedésbe jött, s a pótválasztás január 24-én lesz. Polgárok! Önérdekeitek irányában a legnagyobb mulasztást követitek el, ha e napon szavazataitokat rendeltetési helyére be nem adjátok.

Gyakorolja tehát minden választópolgár alkotmányos jogát. A közérdek követeli.

Betöltendő pótválasztás által: az V-dik választókörletben (varga-utca) három hely; választási elnök Dalmay Károly, választási helyiség a városbáza kis terme; — a II-dik választókörletben (péterfia-utca) két hely; választási elnök Varga Lajos, választási helyiség a ref. egyház tanásterme; — a VI-dik választókörletben (piacz-utca) két hely; választási elnök Armós Bálint, választási helyiség a városbáza nagy terme.

E helyekre kéretik minden választópolgár a kitűzött napon megjelenni és szavazatlappal kitöltve beadni.

Kire szavazunk?
Debreczen város önálló s szabad gondolkodású független polgárai a megüresedett helyekre a következők polgártársakat jelölték ki:

Péterfia-utca z ából: **Kertész István, Ménes András.**
Piacz-utca z ából: **Gyarmathy Lajos, Erdődy Dániel.**

Varga-utca z ából: **Keszei János, Nagy János** építőmester, **Félegyházy János.**

Polgárok! Ime, itt vannak azon tisztelt polgártársaink nevei, a kiket bizalmunkra méltóknak találunk.

Sorakozunk minél többen e közbücsültségen álló nevek körül.

Az összetartás: biztos győzelem.
A debreczeni „függetlenségi párt” választmánya.

— **A vámuői tjavaslatok ellen már tizenegy képviselő van bejelentve szólásra következő sorrendben: Ragályi Aladár, Bujnovics Sándor, Gullner Gyula, Orbán Balázs, Kállay Béni, gr. Nemes Nándor, gr. Dessewffy Aurél, Irányi Dániel, Ráth Károly, Molnár Antal, B. Bárdhazy Béla.** Ezen szónokok előtt a bizottsági előadó s különvélemények előadói fognak szólni.

— **Tisza nem tagadhatja meg magát.** Tisza Kálmán a bihari pontok alkotta a muszkaszövetségi politikát már rég elfogadta, annak minden következményével. Az a miniszterelnök, a ki a képviselőházban nyíltan bevallotta, hogy a muszkaszövetség 1872-ik év óta fenáll, s a ki a muszkaszövetségi politikát három év óta testestől-lektestől támogatja, ez a miniszterelnök már rég beleegyezett Bosznia occupációjába. Tisza utóbban bevonulhatna osztrák-magyar csapatok bármely pillanatban Bosznia s a mint a körülmények állanak, rövid

időn be is fognak vonulni. Bismarck hg. közlönyének a berlini „Nord. Zig.”nak Szentpétervárról az írják, hogy Andrassy grófnak hű muszkaszövetségi politikájáért jogos igénye van arra, hogy a török birodalomból egy darabot kapjon a monarchia számára. Andrassy gr. pedig e dicsőséges jutalmat már csak azért sem fogja elszalasztani, mert Bismarck hg. is ajánlja azt neki.

— **Tanulj osztrák-magyar!** Humbert, az olasz király, kegyelmet adott minden, mostanáig politikai vagy sajtóvétség miatt elítéltek.

— **Meg Lónyai!** Az akadémia nemzetgazdasági bizottságának ülésén Lónyai Menyhért azt mondá, hogy Magyarország tengeri kereskedelmének nem használta Lloyd, miután Fiume forgalma azóta jelentékenyen esőkent.

MILETICS.

Gyűlöl, megvetett ember. Magyar honpolgár, a ki a halálbüntetésnek csak távolról is barátja, nem hozhat rá más ítéletet, mint, hogy — akasztások fel!

Régen megérdemelt volna, — mondja a másik. A hazának örökös ellensége volt.

Mindeközben igazsága van. E meggyűződéssel a köztudatban, a „törvényesség” színe alatt csinálhatunk aztán akármit. De az tény marad, hogy a Miletics öt évi börtönbüntetésével a magyar közvélemény nincs megelégedve.

Pedig mi azt látjuk a lefolyt tárgyalásból, hogy Miletics a felségserzési bűnbán, a miért elítéltetett, — nem vétkezett. A rossz akarát, vagy a tudatlanság adhatta rá e czímet: „felségserzés.” Hisz ezt a józan ész soha el nem ítélteti, sőt tönébe is azt az egyént, a ki csak „egy emberért”, de „eszméért” szenved.

Mileticsnek nagyobb bűne volt. Ő mint honpolgár vétkezett. De azért nem ítélték el.

— **Honárulást követett el.** Régen folytatja már e „kedves testvér” üzemelt. De soha sem tudták meg illendő eljárás által borzalmas tetteit megtorolni.

Az egykori deakparti kormány oly esetlen volt, hogy államellenes működéseért — az állami földek bérletét elvette tőle. Ezzel büntette.

Tisza kormányja csak üres szavakban hirdette a nemzetiségi tulbuzgók ellen az erélyt, de tettel nem mutatta azt meg.

A magyar kormány erendő bűne, hogy — nem tövesztől írja a gazokat. Magyar nemzeti érdekekben még a tulbuzgóság is becsülendő erény, ezt tisztességes kormányunk minden körülmény közt, ha nem támogatni, legalább becsülni kellene. De a mig azt látjuk, hogy a nemzeti közérdeletnek hangot adó s talán tetre is képes egyének a börtönök vért oduiba száműzetnek: addig nem várhatunk mást, mint hogy a kormány maga palástolja Miletics honárulási bűnét, s régi szokása szerint, a király köteles tisztelettel övedzett sze-

mélyét tolja — indokolatlanul előtérbe, hogy annak sérthetlenségét felhasználva elpalástolja a nagy muszkabarát, Miletics — honárulási bűnét.

Miletics gyűlöl, megvetett ember minden igaz magyar hazafi előtt. Csak hogy a ráfogott felségserzési vád őt a köztudatban nem terhelje. Neki nagyobb bűne van.

A közmegejtetés átka terhelte őt a — hazaárulásért.

Álmos.

— **Arany János új balladája.** Koszorus költőnk ama balladájának, melyet a Kisfaludy Társaság jövő havi közlésén fognak felolvasni, ez a címe: „Tetemre hívás”. Festi a középkor egyik fajta istenítéletét, mely szerint a meggyilkolt holttestéhez hívták a gyanu alatt állókat, abban a hitben, hogy a seb újra vérzik, ha a valódi gyilkos áll mellette. Mint haljuk, ez a ballada a nagy költő egyik legkiválóbb ilyen műve. Különösen drámai erejének mondják a szép fia megölése miatt hozott szonjázó apa lelkiállapotának tömör és igaz festését.

Nyiregyháza vagyonkezelése.

Nyiregyháza képviseletének két rendbeli határozata közöltetett e lapokban, melyek szerint bizonyos tetteik arról, miszerint ugy az árva pénztár, mint a városi házi pénztár, 1873 óta nemcsak pontosan kezeltek, hanem a kezelő pénztárnok uraknak a felmentvény mellé, a képviselettel részéről köszönet is szavaztatott.

Végzetlenül eszdalkozunk, hogy valahányszor még eddig felszólaltunk a város vagyonának a mulban helytelen kezelése miatt, mindannyiszor azok részéről történt felzárkózás — öngazolás, a kiknek hű és becsületes működéséről a legnagyobb készséggel, mi állítjuk ki első sorban elismerő bizonyítványunkat.

Uraim! nem az 1873-ik évi időtől számított hibákat és bűnöket ostromozzuk mi; hiszen ezt önk is jól tudják, hanem az azt megelőző időkből elkövetett bűnöket; minek mentegőznek hát önök?!

Meg vagyok gyűződve, hogy Nyiregyháza város számvevője, azon 24—25 év alatt, a mióta elég méltatlanul, bitorolja azon hivalt, tudatlansága által több kárt tett a városnak száz ezer forintnál.

Tudom, hogy sokan lesznek olyanok, a kik ezen állítomást tulzottnak fogják tartani; azoknak legyőzésére álljanak itt a következő tények:

1-ör. Galánffy Dániel városi számvevőnek köszönheti városunk, hogy azon időből, a midőn még a város malmai zemes élet haszonbérletés mellett bírták az akkori bérlek, — mintegy 2000 köbél élet még ma is behajthatlan s nagy részben be sem vehető.

2-ör. Ugyancsak neki köszönhető s vele együtt a város körbeli tisztügyének, hogy a városnak több rendbeli kézpénz követeles örökre oda veszett, mivel kőllő időben sem be nem hajtatott, sem nem biztosított, dacára annak, hogy a város képviselete által azoknak szigorú behajtása több ízben határozatilag elrendeltetett.

3-szor. A városi számvevőt terhelte azért is a felelősség, Isten és ember előtt, hogy a város pusztá birtokának évi bérletéből több száz forint örökre elveszett. Hogy állítomom ne legből kapott, hivatkozom Kralovszky László és néh. Kömives Károly urak tartozásaira, kiknél egyenként 200 forintnál több odaveszett.

Ezen városi követeles behajtásánál követte el a városi számvevő azon hibát, melynek a város vesztésége egyenesen köszönhető — hogy egyesek nevéit veres czeruzával alahúzván, meghagyta a behajtással megbízott esküdteknek, hogy azokat ne bántassák. Ezen névsor kitereskréztára, még mai napig is meg-

van, de ha meg nem volna, hivatkozom Szurovecsk Mihalý és Pataky Dániel esküdt urakra. Ezek közt volt a fentebb említett két ur neve is, kiknél a követeles örökre odaveszett.

4-szer. A városi számvevő és Kralovszky Mór tisztügyész hanyagsága folytán volt kénytelen a város egyik régibb tisztviselőjének majdnem 3000 forint szőlő számadási kötelezettségét elengedni, s nekik köszönhető, hogy a Meskó Sámuel-féle majdnem 4000 ft szinten veszendőben van, maig is per alatt áll.

5-ször. Egyenesen a városi számvevő értelmelenségének és hivatali képtelenségének köszönhető, hogy a város az újonan épített városbáza épületének építési árába több, mint 80.000 az-az nyolcvanezer forint fizetett többet; mert 1871 és 1872-ben költségtérítés nélkül teljesítette a város kiadásait, s ez épet akkor volt, midőn a drága pénzzen emelt palotának csufoit kártárvár épült.

6-szor. A tisztügyész és a számvevő az okai, hogy az árvapénztárból számos évvel előlt kölcsön adott árvapénzekből igen furcsa kis mennyiség behajthatatlan. Ezt valaminat a város több rendbeli követelesének örökre elvesztésé igazolják: — a ma már felülvizsgáló küldöttségé előléptetett, számvizsgáló küldöttség jegyzőkönyve. És végre:

A számvevő hivatali képtelensége oka annak is, hogy az 1869—1872-ik évi városi számadások még maig sincsenek rendesen felülvizsgálva.

— **Kérelem és emlékeztetés.** A dévai reáliskola segély-egylete nevében még mult 1877. év folytán több gyűjtővel kerestük meg hazánk elismert tanúgy barátait, érdemes főpapját, előkelőit és értelmiségét. E felhívásokból alig 10% érkezett azonban idáig vissza, s mint hogy számadásaink nehezen nélkülözhetjük azokat, a meghosszabbított határidő pedig f. 1878. január 31-él lejár: tisztelettel kérjük egyeltűnk minden jó akaróját, méltó-tassanuk irvetek még az esetben is beküldeni, ha gyűjtésük netán eredménytelen volna. Bizalommal fordulunk egyezserszind a bál- és concertrendezőkhöz, pénztároltók, társulatók vezetőihez is, méltassák a magyar nemzeti közmevelődés érdekében fáradozó ifjusági segélyző együletnek kegyes pártfogására és ajánlásukra. — Déván, 1878. január 17. Matusik Nep. János, igazgató, Teplai Gábor jegyző tr.

A plevnai hősök.

I. Napoleon Ney tábornagyot, a ki kétször egy szövetségesei kegyelméből Franciaország trónjára ültetett semmirekellő király fűbe lvetett, a „betrak legbátrabbja” ezimellett tette ki, azon rendíthetlen elszántaság miatt, melyet Ney az Oroszország elleni 1812-iki hadjárat alatt tanusított.

E megízestelő melléknevet — Le brave des braves — a világ minden szabadságszerető nemzete halhatagon odaitelte most azon férfúnak, ki szintén Oroszország ellen küzdve, a férfias bátorság s hadvezéri rendíthetlenség elévülhetlen tettei által vonta magára a kortársak figyelmét. Kell-e mondanunk, hogy a „hősök ezen hőse” Osman pasa, a „plevnai oroszán”?

Semmi sem bizonyíthatná inkább a fényes gyertyáit és személyes bátorsága által kellett esodlat általánosságát, mint azon körülmény, hogy maga az ellenség sem szűnik meg rajongani személyeért.

Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

— **Osman pasa — írja a hareztről közelebb visszatért Périer — sehol sem bír lekeesebb tisztelettel és esodlással, mint az oroszok soraiában. Ugy beszélnek róla, mint nemzeti hősről: Skobelev tábornokról, s mintha Osman nem ellenük, hanem velük küzdött volna. Midőn a pasát fogva és sebesülte hozták az orosz főhadiszállásra, maga Skobelev is csupán a féltékenység és elfogultság egy nemével szólt hozzá, atomussa törpítve magát nagy ellenfele előtt.**

De mielő hősök képezték Osman pasa környezetét! Majdnem mindegyike a parancsnoksága alatt álló tiszteknek és katonáknak érdemes arra, hogy a vezérelt egy sorban említtessék. Az az epizód, melyet egy orosz harezteri tudósító beszélt el a Plevna előtti küzdelemből, vetekedik a görög hőskori legcsodálatraméltóbb tetteivel.

Ime, az epizód... Plevna körülzárulásának utolsó hetében történt: Osman pasa parancsára egy török rohamoszlop támadást kísérelt meg egy orosz redoute ellen, mely egy kétszázötven lábny magas, rendkívül meredek domb tetőjén feküdt. A rohamoszlop parancsnoka — egy dalias természetű ezredes — példát akarva nyújtani katonáinak, elszántan mászott föl elsőnek a meredekbe, majd egy kiálló sziklafokba, majd egy bokorra, majd meg a pusztá fűbe kaspakodva.

Mikor a domb csúcsára ért, — egyedül találta magát, szemben a redoute tántorgó ágyúival s az ellenség puskaesőivel. Emberei nem tudták követni a meredeket.

Az orosz hadvezérek megdöbbenve tekintettek e tisztre, ki egyegyedül jött bevenni egy sok száz katona által védett üteget. A jövő pillanatban azonban a hős török ezredese emlétek fegyvereket, midőn a redoute parancsnoka — egy tábornok — hirtelen átvette magát a mellvédre, a török ezredes életét, így szólva hozzá francia nyelven: — Ezredes ur, térjen vissza. On látja hogy egyedül van.

A török tiszt halgatagon, szikrázó tekintettel mérte végig ellenségeit, s aztan kardját hátrébb bocsátva távozik, kisérve az oroszok tapsaitól és „hurrik” kiáltásaitól.

— **BUDAPESTI HIREK.** Kenderessy Árpád honvédelmi nagys s miniszteri hivatalnok megmérgezte magát. Posten Schmitzer és társai elfogották, mivel a szegény nép osztályt helyszerezés ürügye alatt fosztogatta. A mult héten született 246 gyermek, elhalt 169 születés után. Bódenstedt, a világhírű német író két felolvasást fog tartani a fővárosban. Egyiket a persa, másikat az orosz költőkről. Veriovyat szombaton megütötték a rokonai a Fortunában. Jelen voltak a talákozásnál Follman vizsgáló bíró és Komjáthy Béla védő ügyvéd. Pompás északai fény volt látható szombaton éjjel fél 2 és 2 óra között északkeleti irányban. A protestánsok bájja febr. 21-én tartják meg.

— **Készülj magyar!**
— Hova? Még titok.

A mozgósítás előjelének tekinthető a belügyminiszter egy rendelete, melynek felhívta a törvényhatóságokat, hogy a hadsereg, haditengerész és a honvédség kötelezőbe tartozó azon tisztviselők névsorát, kik nélkülözhetetlenek s mások által nem pótolhatók, és kik ekként mozgósítás esetére hadi szolgálattal felmentendők volna, hozzá 8 nap alatt terjesszék fel. Munkaszervezési céllal azonban értesít a törvényhatóságokat, hogy a hadiszlógalat alóli felmentésekre csak a polgármesterek, főkapitányok vagy főjegyzők tarthatnak igényt.

— **VIDEKI HIREK.** Dr. Tomcsányi Imrét a „Szatmár” szerkesztőjét honvéd ezredorvossá nevezték ki. Nagyváradon egy kocsi a Körösbe fullt. Csujfalván egy szegény asszonyt felhútták a farkasok. Kolozsváron az opera előelőttek s csupán az operette maradt meg. Verseczen a szerb nők gyűjtését rendeznek a montenegrói tolvaj sebesültek számára. Pécselt Cséfalvi Imre függetlenségi párt derék tagja elhunyt. Béke poraira!

— **Csatatér.**
— Muszka-török háború.

A szultán egy rendeletével minden ottomán fegyverre szűlt, a haza védelmére, mely vesztélyben forog.

A hideg vasat, forró esőkkel halmozta azt el, s így rebegett: „Te őseinknek régi kardja, mely már száz esztáiban száz halált fogtál föl és ezret osztottál, légy hű védője Krisztófnak.” Ekkor visszazárta azt a bajnoknak, s megszorította meg egyszer kezét, néman inett, hogy távozzanak. Pár percz mulva portellő vette körül a kis csapatot. Frangepán ott állott még akkor is mozdulatlanul, mint valami kőszobor. Pedig dehog volt az l szive lázasan vert, sebesülte most már bátran toltuk a könyvek, sirhatott, hiszen nem látta senki sem. Egy közeli gyeppágyra dőlt le s ha valaki most látta volna, megcsik rajta a szára. Kis kezét keblére szorította, mintha el akarná fojtani a föltörő sobjátokat, majd az égre nézett, hogy onnan kérjen vigasztaló erőt, mire nagy szikésége volt, mert hiszen férje a kalandor velenűzeket üldözésére megy és a kit ezek hatalmukba kerítnek, annak számára ünnesen irgalom.

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

— **Frangepán átolelte ifju nejét, azután pedig hirtelen fölpatant lovára, mely ágoskodva dig hirtelen örömeiben. Mikor már a felvonó hid lebecsáttatott s lovásza is sorakoztak körülte, maradás a várbán, remélem, hogy pár hét múlva győzelmi dal mellett ünnepejük meg a nélkül kihuzta az oldalán függő és zománcos vizionitást. Oly édesen esik lelkennek, hogy zott markolatú kardot hüvelyéből, kezébe vette**

Azt állítják, hogy a törökök kivonultak Drinápolyból. Csapán 72 csendőrt hagytak hátra a rend fenntartására.

A szerbek Novi-Bazárnál megererettek. 800 halott vesztése után megfutottak.

Viktória királynő azt süröngözte a szultánnak, hogy ő maga kért részére békét Sándor cártól.

Az angol királynő és a kormány, valamint az angol közvélemény túlyomá része, oda látja érve a dolgokat, hogy Anglia keleti és európai állása komolyan veszélyeztetve van.

Szigligeti Eduárd. Hallnak, hullnak, egyre hullnak szép virágoi a magyaroknak.

Megdöbbenő, majdnem hihetetlen a távirat, mely fővárosunkból ma a szomorú hírről hozta, mely a magyar színművelő társulatok apokaliptikus kiáltását jelzi.

kedvel gondozta, s mely téren máig is a magyar közönség kedvence.

A Petőfi-társaság levele Viktor Hugóhoz. A Petőfi-társaság, mint tudva van, egyik közelebbi ülésén tiszteletbeli tagjait választotta.

„Uram! A Petőfi-társaság, mely a magyar szabadság kollektív nevével, a világszabadság költőjéhez fordult, hogy bámulatát, hódolatát, s a mi több ezeknél szeretetét bemutassa.

Katonai élet. A hópénzlevonásokról. Irta: egy m. kir. honvédtiszt.

Ujdonosságok. A kormánypart pórtérfautezában már elkezdte működését. A városi bizottsági tagokra ott, Harsányi Sándor és Vásáry István a jelölt Házról-házra hordozták a szédülőt.

ben a kinevezési követelések minden egyebet megelőznek.” Ennek az alábbiakban adjuk meg a részleteit.

De továbbá nem való az sem, mintha absolute minden kinevezési követelést bíráskodás nélkül megengedjünk, hogy más követeléseket megelőzőleg fogva megelőzzük.

Ezen eseteknek pedig, valamint egyike sem lehet olyan, hogy azok előfordulása esetében azt lehessen állítani, hogy az államnak a vele ilyen viszonyban levő egyedek ellenében fellépő követelése, egy harmadik személy követelését mindenben és mindenkor megelőzi.

Ugyanis a kinevezések az állampolgárok ellenében fellépő követelése lehet: 1-azért is, vagy olyan, melyet az egyén, az állam által élvezett szolgáltatások fejében, melynek a személy vagyontulajdonos, s jogvédelmet tartozik adni vagy jogvédelmet fizetni.

órakor az egyháztanács termében gyűlést tart. Tárgyak: a nevelésügyi bizottság iskolai rész költségtérviszonya; iskolaszéki ánzéti ügyrend; s több fontos ügy.

A legérdekesebb bál vasárnap január 27-én lesz színházunkban, ez a főny és a álarcosbál. S mint értesültünk, igen érdekes jelenségekkel lesz szerezésünk találkozni.

Koszoru a jelesnek! Debreczben 10 év óta a városi díszes gyászkoszorút küldött a Szigligeti koporsójára.

A nőegylet jótékony célú bálja, illetőleg közvéleménye mártius elsején leend.

Személyi hír. A mi kedves jó barátunk, a debreczeni színház fénykorának egyik tisztelt hőse: Mándoky Béla városunkba érkezett. Ő most Székesfehérvárra költözik.

talentumának. E sikerült képet Kékessy Imre festette, kinek művészi esztétikái privátim nem egyszer volt alkalmunk dicséret nyilatkozatot hallgatni.

Részvétnyilatkozat. A debreczeni színtársulat Vízváry Gyulához a következő sürgönyt küldte: „Most értük Szigligetnek megdöbbenő és birtelen gyászos elvészését.

Talált tárgyat. Öt darab Wertheim-féle szekrény kules találtatván: a tulajdonos Jeney István alkaptánytól átvéte.

Hősközt hajdon. Egy a női szívek hódításához szánva ember a napokban beállt egy ifjú hajdonhoz, kinek szép szemében átvészességét vélte felfedezni.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. Kedden, febr. 22-én adatik: Romeo és Julia. Szomorújáték 5 felvonásban. Shakespeare-től. Fordította Szász Károly.

Előfizetés. Helyben és postán. Egy évre 10 forint, két évre 18 forint, három évre 25 forint.

Debreczeni garai. Kiket válasszunk? A városi helyettesek négyen hárman pótválasztás. Polgárok! Őnk a legnagyobb mulatságok napján szavazunk helyére be nem adja Gyakorolja teled polgár alkotmányos követelt.

NEUSTEIN FÜLÖP gyógyszertára. A szent Lipóthoz Bácsban. Stadl. Ecke der Planken- und Spilegasse. A közönségnek egész sorozatát a valódi gyógy- és tojletté-szereknek melyek bármely esetben jeleseknek bizonyultak, s bizonyos gyógyítást eredményeztek.

Peter Müller's natureller MEDICINAL DORSCH LEBERZITAN. Ezen csukmájolaj Müller saját gyártásán a lofati szigeteken a legfrissebb kivágatott csukmájából orvosi módon készült.

Farsangi jelentés. Női nyakkendők gyári áron. Rochlitz és Beke. Főpiac és Bazárépület szegletben XI. és XII. sz. a. (Kubinyi Kálmán-féle bálhelyiség) DEBRECZEN.

Arverési hirdetés. Az ügyelhető közbirtokosság tulajdonához tartozó kisebb királyi haszonvetélt, melyhez 4 koresma helyiség, 1 állás és mellék épületek tartoznak.

Polgárok! Itt a Kossut rán a közönség előttől mondja el nevezetű fihez írt levelében V. mint az alkotmányos Átérve Humbert kir. szép passzárja: hogy intézmények elnök, ismer egy országot, az intézmények vannak hatjuk itt említett látat is megfogott a napokban vesztette régi szakácsnéjét.